

...Hur länge butiken funnits? Ja den har väl stått här lika länge som byn, säger Ragnar Persson och formar en pappersstrut. Han håller några skruvar i struten och räcker över den till en av alla de tusentals kunder som så

— Det var ett sätt att locka bönderna till butiken, förklarar Ragnar.

Men där kunde lika gärna stått bensin, gipspulver, cykelslangar eller fönsterlagning. Förutom ett enormt lager av vanliga järnartiklar i

med maskor av laskkoncentrat och myggmedel.

I den andra delen slås solstolar, cyklar, och stekpannor om utrymmet. Överallt prydar och åter prydar, inte en kvadratcentimeter står tom.

Han exemplifierar genom att peka ut genom fönstret på en bensinpump som står på gården.

Men Ragnar Persson råkar se och höra oss.

— Visst är det olönsamt att sälja bensin men det är de gamla kunderna som tigger om att vi ska fortsätta med det, säger han.

Sedan tar Roland Igelström oss med in i de gamla lagerlokalerna. Varje skrymsle har utnyttjats. Både på övervåningen strax under chefens bostad, på butiksvåningen och i källaren.

Överallt sitter det lådor. Antingen i väggarna eller i olika skåp. Och olika etiketter talar om vad de innehåller: krita, eldfast lera, gips, kimrök, kökskvarnsdelar, hönsringar och så vidare.

Kastar inget

— Här finns väldigt mycket som vi aldrig säljer något av, men vi kastar inget. Rätt vad det är dyker det upp någon äldre person som frågar efter något som man använde på hans tid, och då är det roligt att kunna plocka fram det, säger Roland och plockar upp en påse med röda hönsringar av plast.

— Men de här har vi saknat. Under flera år har det inte funnits någon grossist som velat leverera hönsringar. Men det är många som kommer hit och vill ha dem för att märka sina fjäderfän med. Och från och med i år kan har vi dem hemma igen.

I ett hörn i källaren står expediten Tony Pettersson och drar i en spak på väggen. Hade vi varit brandmän hade vi troligen fått hjärtslag. I en tom saftflaska pumpas det in ren fotogen.

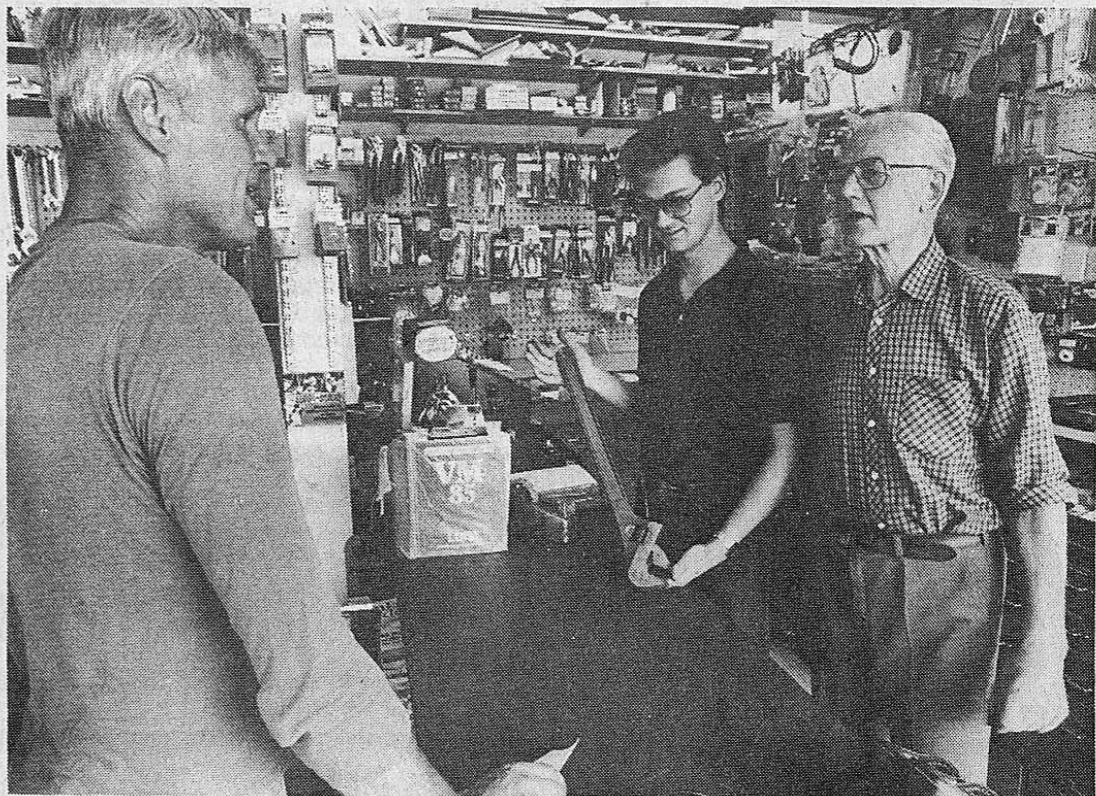
En vägg är fylld av dammiga men oanvända stövlar. På en annan hänger cykeldäck i olika storlekar, på en tredje vägg dinglar kylremmar och kilrep, och på en fjärde vägg står mängder av kartonger med olika dörrlås.

— Ja och vi gör ju nycklar också, det glömde jag, säger Roland och stryker över kartongerna. Dammet yr.

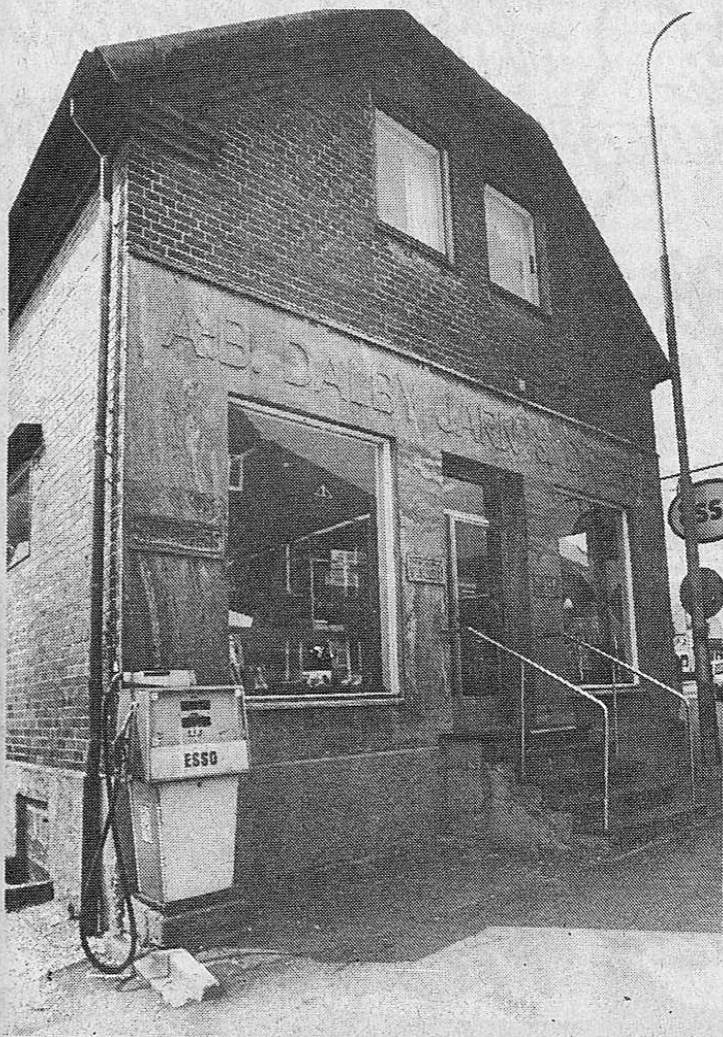
Strax innan vi kommer in i det rum där chefen skär till fönsterglas är vi nära att snubbla över en massa hydrofonpumpar.

Ragnar Persson lägger in ett nytt glas i ett stort perspektivfönster.

— Glas har vi hållit på med sedan pappa tog över säger

● I Dalbys genuina järnhandel säljer Tony Pettersson och Ragnar Persson det mesta. Men den här skiftnyckeln var lite i största laget tyckte kunden.

● Namnet Dalby Järn & Diversa håller vad det lovar. Men på de mindre inskriptionerna i väggen kunde det lika gärna stå färg, cyklar och solstolar.